

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011447
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121011447.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 4. apríla 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Š. P., nar. XX.XX.XXXX P. P. B. O.,

trvale bytom O. XXX, C.. P. B. O.,

je vinný, že

- v období od mesiaca január 2011 do 24.06.2014 (do nástupcu do VTOS - Prešov) a v období od mesiaca júl 2020 - doposiaľ P. L.C. a inde si úmyselne ako zákonný otec Š. P., B.. XX.XX.XXXX, neplní riadne a včas svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a ku ktorej bol taktiež zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k.: 27P 540/2008-103 zo dňa 02.12.2009, právoplatným dňa 08.01.2010 a vykonateľným dňa 21.01.2010, ktorým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k.: 5C 12/2008-57 zo dňa 12.09.2008 tak, že bolo zvýšené výživné zo strany otca pre mal. Š. P. zo sumy 1.000,- Sk (33,19 EUR) mesačne na sumu 50,- EUR mesačne, ktoré má poukazovať k rukám matky dieťaťa U. P.W., B.. XX.XX.XXXX, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.09.2009 opakovane do budúcnosti, čím mu takto za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 2.850,- Eur,

teda

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

- prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal 22.9.2021 obžalobu na obvineného Š. P. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Š. P. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Zo správy o povesti plynie, že obžalovaný nebol riešený komisiou verejného poriadku.

Vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR nemá evidovaný žiadny priestupok.

Boli oboznámené aj predložené doklady vo vzťahu k vyživovacej povinnosti.

Obžalovaný bol doposiaľ 7 ráz súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 3.11.2014, sp.zn. 3T 4/2014, ktorým mu bol uložený súhrnný trest vo výmere 6 rokov so zaradením pre jeho výkon do minimálneho stupňa stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 2.7.2014, s.zn. 4T 101/2014, kde tento trest vykonal dňa 24.6.2020.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich

a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Obžalovanému P. priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 1 rok až 5 rokov.

Vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania, postoj obžalovaného k skutku ako aj následok a s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, keďže predchádzajúce odsúdenia v podobe podmienených trestov ako aj trestov spojených s jeho výkonom zrejme nevedli k jeho náprave, a preto na uvedenie si následkov konania obžalovaným mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, kde za primeraný považoval trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to v trvaní 1 roka. Pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, čo je zrejme aj z oboznámeného odpisu registra trestov.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.